

GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY

Departament Rolnictwa

Informacja sygnalna

Wyniki wstępne

Warszawa, 2011-09-23

BADANIE PRODUKCJI ROŚLINNEJ

PRZEDWYNIKOWY SZACUNEK GŁÓWNYCH ZIEMIOPŁODÓW ROLNYCH I OGRODNICZYCH W 2011 R.¹⁾

Rezultaty szacunku przedwynikowego produkcji głównych upraw rolnych i ogrodnich w 2011 r. przedstawiają się następująco:

- zbiory zbóż ogółem szacuje się na ok. 26,3 mln t, tj. o 3,5% mniej w porównaniu do roku ubiegłego, oraz o 1,5% mniej od średnich zbiorów z lat 2001-2005; w tym zbiory zbóż podstawowych z mieszkankami zbożowymi szacuje się na ok. 24,1 mln t, tj. o 5,5% mniej od uzyskanych w 2010 r. oraz o 2,8% mniej od średnich zbiorów z pięciolatki 2001-2005,
- zbiory rzepaku i rzepiku ocenia się na ok. 1,9 mln t, tj. o 10,1% mniej od zbiorów uzyskanych w roku ubiegłym, natomiast o 58,6% więcej niż w pięcioleciu 2001-2005,
- zbiory ziemniaków ocenia się na niespełna 8,2 mln t, tj. o 6,5% mniej od zbiorów uzyskanych w 2010 r. oraz o 43,9% mniej od średnich zbiorów z lat 2001-2005,
- zbiory buraków cukrowych szacuje się na ok. 10,3 mln t, tj. o 6,9% więcej od ubiegłorocznych, natomiast mniej o 15,9% od średnich zbiorów z lat 2001-2005,
- zbiory warzyw gruntowych ocenia się na ponad 4,4 mln t, tj. o 3,5% więcej w porównaniu do produkcji z 2010 r. ,
- zbiory owoców z drzew szacuje się na blisko 2,9 mln t, tj. o 32,0% więcej od bardzo niskiej produkcji z 2010 r.,
- zbiory owoców jagodowych szacuje się na ponad 0,5 mln t, tj. o 4,5% mniej od produkcji uzyskanej w roku 2010.

¹⁾ Informacja zawiera wyniki drugiego w br. tzw. przedwynikowego szacunku plonów i zbiorów zbóż, rzepaku i rzepiku, ziemniaków, buraków cukrowych, II pokosu traw łąkowych, warzyw i owoców, opracowane na podstawie reprezentacyjnego badania plonów zbóż, szacunków i sprawozdawczości gospodarstw rolnych osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz ekspertyz rzeczoznawców terenowych i centralnych GUS, a także wartości wskaźnika zieleni opracowanego w Instytucie Geodezji i Kartografii.

Niekorzystny wpływ na kształtowanie się produkcji roślinnej w bieżącym roku miały przede wszystkim:

- utrudnione i opóźnione siewy ozimin spowodowane intensywnymi opadami deszczu w końcu sierpnia i we wrześniu 2010 r.;
- słabszy stan upraw ozimych przed ich wejściem w stan zimowego spoczynku na jesieni 2010 r. Rośliny niedostatecznie rozkrzewione i w słabszej kondycji nieco gorzej zniosły ekstremalne warunki w zimie 2010/2011 r.;
- wysmalanie ozimin spowodowane występującymi w styczniu i lutym silnymi wiatrami odsłaniającymi rośliny spod pokrywy śnieżnej przy ujemnych temperaturach powietrza;
- uszkodzenia roślin uprawnych w wyniku niekorzystnych warunków atmosferycznych w lutym 2011 r., gdy po znacznym wzroście temperatury powietrza powodującym zanikanie pokrywy śnieżnej i rozmarzanie gleby nastąpił długotrwały okres znacznych spadków temperatury przy gruncie, dochodzących nawet do -29°C ;
- niekorzystne warunki atmosferyczne w I dekadzie maja 2011 r. Spadki temperatury i rejonami obfite opady śniegu powodowały uszkodzenia roślin;
- majowe przymrozki spowodowały znaczne uszkodzenia kwitnących drzew i krzewów owocowych oraz na plantacjach jagodowych;
- konieczność wykonania przesiewów plantacji po stratach przymrozkowych. Przesiewy wykonywano po optymalnych terminach siewów;
- pogłębiający się od połowy maja do połowy czerwca zwłaszcza w województwach zachodnich, północno-zachodnich i w mniejszym stopniu w centralnej Polsce niedobór opadów powodujący przesuszenie wierzchniej warstwy gruntu;
- nawracające ulewne deszcze połączone z silnym wiatrem od trzeciej dekady czerwca oraz w lipcu, powodujące wyleganie zbóż i rzepaku na plantacjach;
- opóźnienie zniw spowodowane trudnymi warunkami atmosferycznymi. Nadmierne uwilgotnienie gleb często wręcz uniemożliwiało wjazd na plantacje maszyn do zbioru.
- straty w uprawach spowodowane porastaniem ziarna zbóż w kłosach, a także osypywaniem się nasion podczas zbiorów;
- pogorszenie jakości ziarna zbóż oraz rzepaku i rzepiku spowodowane niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi w końcowej fazie wegetacji.

W bieżącym roku do zbioru rzepaku i rzepiku ozimego przystąpiono lokalnie w końcu czerwca i I połowie lipca wykorzystując okresy korzystnej pogody podczas zmiennych warunków atmosferycznych. W I połowie lipca rozpoczęto pierwsze prace żniwne przy zbiorze jęczmienia ozimego.

Nasilenie zbiorów zbóż obserwowano w sierpniu. Z informacji uzyskanych od terenowych rzeczoznawców GUS wynika, że zboża zbierano jeszcze na początku września.

Przebieg warunków agrometeorologicznych w okresie od jesieni 2010 r. do lata 2011 r.

Przygotowanie pól pod zasiewy ozimin na jesieni 2010 r. było trudne z powodu zmiennych warunków pogodowych. Nadmiar wilgoci początkowo utrudniał prowadzenie prac przedsięwziętych i siewów ozimin. W październiku warunki agrometeorologiczne były na ogół dobre dla rolnictwa, a słoneczna pogoda korzystnie wpłynęła na wschody ozimin. Do końca drugiej dekady października zakończono rozpoczęte siewy żyta i pszenżyta oraz pszenicy ozimej. W pierwszej i drugiej dekadzie listopada - wysoka jak na tę porę roku temperatura powietrza i dobre uwilgotnienie gleby stwarzały dobre warunki do wzrostu i rozwoju później zasianych ozimin. W grudniu przebieg pogody nie powodował większych zagrożeń dla upraw ozimych. Występujące na początku grudnia ochłodzenie przyczyniło się do zahamowania procesów życiowych i wejścia roślin w stan zimowego spoczynku. Notowane w pierwszej dekadzie stycznia znaczne spadki temperatury powietrza dochodzące miejscami nawet do -23°C , dzięki dość grubej pokrywie śnieżnej nie spowodowały nadmiernego wychłodzenia wierzchniej warstwy gruntu na głębokości węzła krzewienia roślin. W drugiej dekadzie miesiąca znaczny wzrost temperatury powietrza przyczynił się do zakłócenia zimowej przerwy w wegetacji roślin powodując ich osłabienie oraz zmniejszenie zimotrwałości i mrozoodporności. Topniejący śnieg tworzył miejscami na polach zastoiska wody, które podczas nocnych spadków temperatury powodowały tworzenie się skorupy lodowej na powierzchni pól, co uszkadzało uprawy ozime. Występujące w styczniu i w drugiej dekadzie lutego silne i porywiste wiatry, przy ujemnej temperaturze powietrza powodowały wysmalanie roślin na plantacjach pozbawionych okrywy śnieżnej.

W pierwszej połowie marca w całym kraju nadal trwała przerwa w wegetacji roślin. Po krótkotrwałym ociepleniu na przełomie lutego i marca nastąpił okres znacznych spadków temperatury powietrza przy powierzchni gruntu dochodzących do poniżej -20°C . Pod koniec drugiej dekady marca wzrost temperatury powietrza i gleby spowodował wznowienie

procesów fizjologicznych roślin, a w zachodniej części kraju zaobserwowano ruszenie wegetacji roślin ozimych i na trwałych użytkach zielonych.

Przebieg pogody od końca II dekady marca był na ogół korzystny dla roślin. Występujące w drugiej i trzeciej dekadzie marca opady deszczu przyczyniły się do dobrego, a miejscami nawet nadmiernego uwilgotnienia wierzchniej warstwy gleby.

Pod koniec III dekady marca w zachodnich rejonach kraju rozpoczęto pierwsze prace polowe i siew zbóż jarych, a także przesiewy po zaoranych oziminach. Dalsze znaczne ocieplenie i słoneczna pogoda pod koniec marca i na początku I dekady kwietnia wywołała rozpoczęcie wegetacji na pozostałym obszarze kraju. W tym czasie rozpoczęto powszechnie prowadzenie wiosennych prac polowych, a od końca III dekady marca przeprowadzano powszechnie siewy owsa, pszenicy jarej i jęczmienia jarego, a także pszenżyta jarego.

Siewy zbóż jarych, rozpoczęte pod koniec marca, prawie w całym kraju wykonywane były w pierwszej i drugiej dekadzie kwietnia. Do końca kwietnia siewy owsa, pszenicy jarej i jęczmienia jarego dobiegły końca.

W kwietniu warunki agrometeorologiczne były na ogół korzystne dla rolnictwa. W I dekadzie kwietnia bardzo ciepła i słoneczna pogoda przyczyniła się do znacznego przyspieszenia tempa wzrostu i rozwoju roślin. Powszechnie wykonywano kolejne wiosenne prace polowe. W kwietniu uwilgotnienie wierzchniej warstwy gruntu na przeważającym obszarze kraju zabezpieczało potrzeby wodne roślin, jedynie w zachodniej Polsce znaczny niedobór opadów, spowodował wystąpienie niedostatku wilgoci w glebie. Pod koniec kwietnia na przeważającym obszarze kraju nastąpiło powszechnie strzelanie w źdźbło żyta i pszenżyta. Rzepak ozimy miejscami w drugiej, a w wielu rejonach kraju w trzeciej dekadzie kwietnia rozpoczął proces wykształcania pąków kwiatowych. Miejscami w województwach zachodniej i południowej Polski pod koniec miesiąca rzepak zakwitł. Siewy zbóż jarych, rozpoczęte pod koniec marca, prawie w całym kraju wykonywane były w I i II dekadzie kwietnia.

Lokalnie w I, a powszechnie w II i III dekadzie kwietnia sadzono ziemniaki. W pierwszej połowie kwietnia rozpoczęto również siew buraków cukrowych. W II dekadzie kwietnia przystąpiono do siewu kukurydzy uprawianej na zielonkę i na ziarno. W połowie miesiąca trawy łąkowe weszły w fazę strzelania w źdźbło. Lokalnie pod koniec kwietnia rozpoczęło się ich kłoszenie. Pod koniec kwietnia prawie w całej Polsce zakwitły drzewa owocowe.

Występujące w I dekadzie maja silne przymrozki, miejscami do -11°C spowodowały zwłaszcza w zachodniej i północno-zachodniej części kraju uszkodzenia upraw rolnych, warzyw gruntowych a także bardzo duże straty w kwitnących drzewach i krzewach

owocowych oraz na plantacjach truskawek.

Największe straty w uprawach ogrodniczych odnotowano w województwach: wielkopolskim, kujawsko-pomorskim, lubuskim i dolnośląskim. Na wielu plantacjach rzepaku i rzepiku, buraków cukrowych i zbóż jarych dokonywano przesiewów roślin.

Wyraźne ocieplenie, notowane w drugiej połowie maja przyspieszyło tempo wzrostu i rozwoju upraw. Występujący w maju niedobór opadów, rejonami znaczny, przyczynił się do nadmiernego przesuszenia wierzchniej warstwy gruntu (głównie w Wielkopolsce, na Kujawach i Ziemi Lubuskiej).

W pierwszej dekadzie maja dobiegało końca rozpoczęte w kwietniu sadzenie ziemniaków, siewy buraków cukrowych i kukurydzy. W drugiej i trzeciej dekadzie maja zboża jare weszły w fazę strzelania w źdźbło, a pod koniec maja kłosiły się. Pod koniec miesiąca obserwowano kwitnienie żyta i pszenżyta, a nieco później pszenicy ozimej. W maju obficie kwitł rzepak ozimy.

Na przełomie maja i czerwca lokalnie przystąpiono do zbioru pierwszego pokosu siana łąkowego. Na początku czerwca pogoda sprzyjała dosuszaniu siana.

W czerwcu ciepła i słoneczna pogoda sprzyjała także wegetacji upraw, jednak rejonami dalszy niedobór opadów pogłębiał przesuszenie wierzchniej warstwy gruntu zwłaszcza w północno-zachodniej i dodatkowo centralnej Polsce.

W pierwszej połowie czerwca obserwowano kwitnienie żyta i pszenżyta ozimego, a nieco później pszenicy ozimej i zbóż jarych. W drugiej połowie czerwca zboża ozime i jare wchodziły w fazę dojrzewania. W trzeciej dekadzie czerwca zakwitły ziemniaki, kukurydza rozpoczęła fazę wykształcania kolb, dojrzewał rzepak ozimy, zakończono zbiór pierwszego pokosu siana łąkowego i zbiór wieloletnich roślin motylkowych.

W lipcu w całym kraju trwało dojrzewanie żyta, pszenżyta, pszenicy ozimej a także zbóż jarych. Na znacznym obszarze kraju dojrzewanie zbóż ozimych i jarych przebiegało przy słabiej wypełnionym ziarnie. Przebieg pogody nie sprzyjał wykonywaniu prac polowych. Występujące częste i obfite opady bardzo utrudniały lub wręcz uniemożliwiły przeprowadzenie żniw i sianokosów. Ulewne deszcze połączone z silnym wiatrem powodowały wyleganie łąnów zbóż i rzepaku ozimego. W wielu rejonach kraju obserwowano podtopienia pól a także zalania użytków zielonych. Stopniowo w ciągu lipca w miarę poprawy warunków agrometeorologicznych, w tym osuszenia pól, prowadzono zbiór rzepaku i rzepiku. Dopiero w ostatnich dniach lipca na znacznym obszarze Polski dobiegały końca „małe żniwa”. W drugiej połowie miesiąca rozpoczął się zbiór żyta, pszenżyta i pszenicy ozimej. Długotrwałe i intensywne opady stwarzały również niekorzystne warunki dla wegetacji roślin

okopowych – w niektórych rejonach kraju obserwowano znaczne porażenie roślin zarazą ziemniaczaną.

Ciepła, słoneczna, bezdeszczowa pogoda w sierpniu stwarzała na ogół dobre warunki dla przeprowadzenia prac polowych, a przede wszystkim żniw i sianokosów. Prawie w całym kraju do końca sierpnia zakończono sprzęt żyta, pszenżyta, pszenicy ozimej a także zbóż jarych. Na niektórych polach z powodu utrzymującej się zbyt dużej wilgotności gleby pozostawiono „place” nieskoszonych zbóż. W sierpniu na uprzątniętych polach przeprowadzano podorywki i przygotowanie stanowisk pod siew zbóż ozimych. Pod koniec miesiąca zakończono siew rzepaku ozimego pod zbiory 2012 roku. Lokalnie pojawiły się wschody roślin. Przeprowadzono również sprzęt kolejnego pokosu traw łąkowych i wieloletnich roślin motylkowych. W końcu sierpnia rozpoczęto wykopki ziemniaków i zbiór kukurydzy uprawianej na zielonkę.

Tabl. 1. Temperatura powietrza i opady w okresie od jesieni 2010 r. do wiosny 2011 r.

Wyszczególnienie	Średnia krajowa temperatura powietrza		Średnie krajowe sumy opadów	
	°C	odchylenie od normy ^{a)}	mm	% normy ^{a)}
JESIEŃ ^{b)} 2010				
Wrzesień	12,3	-0,7	90,1	160,9
Październik	6,0	-2,3	14,0	30,0
Listopad	5,5	2,5	85,2	210,4
ZIMA ^{b)} 2010/2011				
Grudzień	-5,3	-5,2	49,4	118,8
Styczeń	-0,6	-1,2	30,7	99,9
Luty	-3,4	-2,5	26,1	97,9
WIOSNA ^{b)} 2011				
Marzec	3,1	0,4	20,4	59,3
Kwiecień	10,3	2,9	32,1	75,8
Maj	13,6	0,7	52,9	90,5
Czerwiec	17,8	2,1	66,5	86,2
Lipiec	17,7	0,2	176,2	217,0
Sierpień	18,4	1,1	64,3	95,2

a) jako normę IMiGW przyjmuje od 2002 r. średnie z lat 1971-2000

b) średnie miesięczne /obliczenia GUS na podstawie danych IMiGW/.

Zboża

Według wyników badania „Użytkowanie gruntów, powierzchnia zasiewów, pogłowie

zwierząt gospodarskich” przeprowadzonego w czerwcu 2011 r. oraz sprawozdawczości z gospodarstw rolnych osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej **powierzchnia uprawy zbóż ogółem** (zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi łącznie z kukurydzą na ziarno, gryką, prosem i pozostałymi zbożowymi) wyniosła około 7,8 mln ha i była większa od ubiegłorocznej o 1,7%, natomiast mniejsza o 7,4% od średniej powierzchni z lat 2001-2005.

Według szacunku przedwynikowego przewiduje się, że **powierzchnia uprawy zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi w 2011 r. wynosi ponad 7,3 mln ha**, z tego:

- ♦ pszenicy niespełna 2,3 mln ha,
- ♦ żyta około 1,1 mln ha,
- ♦ jęczmienia około 1,0 mln ha,
- ♦ owsa ponad 0,5 mln ha,
- ♦ pszenżyta około 1,3 mln ha,
- ♦ mieszanek zbożowych ponad 1,2 mln ha.

W strukturze powierzchni zasiewów zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi **udział powierzchni zbóż jarych wynosi 39,1%, a udział powierzchni zbóż ozimych to około 60,9%.**

Szacuje się, że **plony zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi wyniosą 32,8 dt/ha**, tj. w porównaniu do średniej z lat 2001-2005 więcej o 1,9 dt/ha (o 6,1 %).

Zbiory zbóż podstawowych z mieszankami zbożowymi ocenia się na 24,1 mln t, tj. o 0,7 mln t (o 2,8%) mniej w porównaniu do średnich zbiorów z lat 2001 – 2005.

Plony zbóż ozimych łącznie z ozimymi mieszankami zbożowymi oceniono na 35,4 dt/ha, tj. o 2,6 dt/ha (o 7,9%) więcej od średnich plonów z lat 2001 – 2005.

Plony poszczególnych gatunków zbóż ozimych według szacunku przedwynikowego w 2011 r. przedstawiają się następująco:

- pszenica 42,4 dt/ha,
- żyto 24,0 dt/ha,
- jęczmień 37,7 dt/ha,
- pszenżyto 34,0 dt/ha,
- mieszanki zbożowe 30,9 dt/ha.

Zbiory zbóż ozimych według szacunku przedwynikowego wyszacowano na 15,8 mln t, w tym:

- pszenicy na 8248,8 tys. t, tj. o 0,5% więcej niż w 2010 r.,
- żyta na 2565,5 tys. t, tj. o 21,6% mniej niż w roku ubiegłym,
- jęczmienia na 858,2 tys. t, tj. o 5,3% więcej niż w roku ubiegłym,
- pszenżyta na 3900,5 tys. t, tj. o 3,0% więcej od zbiorów ubiegłorocznych,
- mieszanek zbożowych na 269,0 tys. t, tj. o 37,2% więcej niż w 2010 r.

Plony zbóż jarych łącznie z jarymi mieszankami zbożowymi w szacunku przedwynikowym oceniono na 28,8 dt/ha, tj. o 0,4 dt/ha (o 1,4%) więcej od średnich z lat 2001 – 2005.

Plony poszczególnych gatunków zbóż jarych według szacunku przedwynikowego w 2011 r. przedstawiają się następująco:

- pszenica 32,4 dt/ha,
- jęczmień 31,4 dt/ha,
- owies 25,1 dt/ha,
- pszenżyto 27,5 dt/ha,
- mieszanki zbożowe 27,8 dt/ha.

Zbiory zbóż jarych łącznie z jarymi mieszankami zbożowymi wyszacowano na 8267,2 tys. t, w tym:

- pszenicy na 1006,9 tys. t, tj. o 21,5% mniej niż w roku ubiegłym,
- jęczmienia na 2477,5 tys. t, tj. o 8,8% mniej od zbiorów ubiegłorocznych,
- owsa na 1352,8 tys. t, tj. o 1,4% więcej w porównaniu do zbiorów z 2010r.,
- pszenżyta na 291,5 tys. t, tj. o 9,0% mniej niż w roku ubiegłym,
- mieszanek zbożowych na 3138,5 tys. t, tj. o 12,3% mniej niż w 2010 r.

Szacuje się, że **powierzchnia uprawy kukurydzy** przewidzianej do zbioru na ziarno wynosi ok. 336,8 tys. ha, tj. o 2,0% więcej niż średnia z lat 2001-2005.

Plony kukurydzy uprawianej na ziarno szacuje się na 63,2 dt/ha, tj. o 9,9% więcej od średnich plonów z lat 2001-2005, a **zbiory** na ponad 2,1 mln t, tj. o 12,0% więcej niż średnie zbiory z lat 2001-2005.

Według rzeczoznawców GUS jakość ziarna zbóż ze zbiorów bieżącego roku jest

gorsza od jakości zbiorów uzyskanych w roku ubiegłym. Na słabszą jakość ziarna zbóż wpłynęło porażenie roślin chorobami grzybowymi i porastanie ziarna spowodowane nawracającymi opadami deszczu. Opady uniemożliwiały przeprowadzenie ochrony plantacji, a także powodowały porastanie ziarna pod koniec żniw (szczególnie pszenżyta) i zwiększały jego wilgotność. Ziarno z tegorocznych zbiorów miało na ogół gorsze parametry biochemiczne. Ziarno z tegorocznych zbiorów często wymagało dosuszenia, zwłaszcza zbierane w końcowej fazie żniw.

Z powodu opadów deszczu w III dekadzie lipca i w sierpniu zbiór zbóż był utrudniony. Szczególnie trudne warunki występowały w północno-zachodniej części Polski. Na części pól żniwa odbywały się jeszcze we wrześniu. W niektórych rejonach kraju zboża mogą pozostać niezebrane z powodu braku możliwości ich mechanicznego zbioru zwłaszcza słabo plonujące plantacje znajdujące się na podmokłych polach.

Rzepak i rzepik

Siewy rzepaku ozimego pod tegoroczne zbiory przebiegały w niekorzystnych warunkach pogodowych. Bardzo obfite deszcze w sierpniu i wrześniu, a także przedłużające się żniwa pszenicy, po której siany był głównie rzepak utrudniały i opóźniły w wielu regionach kraju przygotowanie pól do siewu rzepaku. Siewy rozpoczęto pod koniec pierwszej dekady sierpnia, a zakończono w niektórych regionach kraju w połowie września. W optymalnych terminach zasiano mniej rzepaku niż przed rokiem, a okres siewów znacznie się przedłużył.

Dobre uwilgotnienie gleby i wysokie temperatury we wrześniu i w październiku 2010 roku sprzyjały wegetacji rzepaku ozimego. Przed okresem zimowego spoczynku rośliny miały dobrze rozwinięty system korzeniowy, najczęściej posiadały w rozecie 4-6 liści, jeśli rzepak zasiany był w optymalnym terminie. W gorszej kondycji był rzepak zasiany w terminach późniejszych, zwłaszcza na glebach słabszych. Dlatego też stan plantacji rzepaku i rzepiku ozimego przed wejściem roślin w stan zimowego spoczynku był bardzo zróżnicowany i ogólnie gorszy niż przed rokiem.

W okresie od grudnia do stycznia warunki pogodowe nie stwarzały większych zagrożeń dla rzepaku. Duże spadki temperatury powietrza przy gruncie, które występowały w pierwszej i drugiej dekadzie grudnia i w pierwszej dekadzie stycznia nie spowodowały wymarznienia roślin, ponieważ plantacje rzepaku były chronione grubą pokrywą śnieżną. Niekorzystne warunki pogodowe dla upraw rzepaku wystąpiły głównie w lutym. W pierwszej

dekadzie lutego w wyniku dużego wzrostu temperatury powietrza nastąpiło zanikanie pokrywy śnieżnej oraz rozmarzanie gleby. Przy braku dostatecznej okrywy śnieżnej chroniącej uprawy przed nadmiernym wychłodzeniem, odnotowano spadki temperatury powietrza przy gruncie dochodzące miejscami do -29°C , co spowodowało straty w uprawach. Największe straty wystąpiły w województwach: zachodniopomorskim i kujawsko-pomorskim. Stan plantacji rzepaku i rzepiku ozimego na wiosnę 2011 roku był zdecydowanie gorszy niż przed rokiem.

Wzrost temperatury powietrza w trzeciej dekadzie marca wznowił procesy fizjologiczne roślin. Pod koniec marca obserwowano ruszenie wegetacji rzepaku w zachodniej części Polski, a na pozostałym obszarze kraju na początku pierwszej dekady kwietnia. W pierwszej połowie kwietnia wegetacja rzepaku przebiegała na ogół bez zakłóceń, pomimo występowania porannych przymrozków. W drugiej połowie kwietnia i w maju niedostateczna ilość opadów utrudniała rozwój roślin. Niekorzystny wpływ na stan plantacji rzepaku miały przymrozki i opady śniegu, które wystąpiły w pierwszej dekadzie maja. Obfity śnieg zalegający na roślinach uszkadzał pędy. W wielu rejonach kraju przemarzły kwiaty rzepaku na pędzie głównym, co miało negatywny wpływ na plonowanie plantacji. Na niższą produkcję wpłynęły również niekorzystne warunki atmosferyczne w końcowej fazie wegetacji. Opady deszczu o charakterze burzowym rejonami powodowały wyleganie roślin rzepaku i rzepiku, utrudniały zbiór oraz powodowały większe straty i pogarszały jakość zebranych nasion.

Szacuje się, że **powierzchnia uprawy rzepaku i rzepiku** w bieżącym roku zmniejszyła się w porównaniu do roku ubiegłego o **12,5 %** i wynosi około **827,5 tys. ha**.

Plony rzepaku i rzepiku ocenia się na 22,6 dt/ha tj. o 2,0 dt/ha tj. o 8,1% mniej od uzyskanych w latach 2001-2005.

Zbiory rzepaku i rzepiku według szacunku przedwzrostkowego oszacowano na blisko **1,9 mln t**, tj. o **10,1 %** mniej od ubiegłorocznych, natomiast więcej od średnich zbiorów z lat 2001-2005 o około 0,7 mln t tj. o 58,6%.

Ziemniaki

Sadzenie ziemniaków przeznaczonych na wczesny zbiór rozpoczęło się w bieżącym roku już pod koniec marca i na początku kwietnia, natomiast większość plantacji ziemniaków zostało zasadzonych w III dekadzie kwietnia i na początku maja. Silne przymrozki występujące w wielu rejonach Polski na początku maja nie poczyniły strat na plantacjach gdzie posadzone ziemniaki jeszcze nie wzeszły, a bulwy mateczne przykryte były ziemią. Przymrozki poczyniły znaczne straty na plantacjach ziemniaków wczesnych po wschodach

roślin. W II dekadzie maja ziemniaki wczesne odbudowywały zniszczoną powierzchnię asymilacyjną. Wpłynęło to na opóźnienie zbiorów ziemniaków wczesnych w rejonach, gdzie spadki majowych temperatur były największe.

W I i II dekadzie maja rozpoczęły się wschody ziemniaków. Maj był chłodny i dość suchy co jednak nie wywarło negatywnego wpływu na wegetację ziemniaków. Pod koniec II dekady czerwca na plantacjach obserwowano już kwitnienie ziemniaków. Opady występujące w końcu czerwca i na początku lipca początkowo korzystnie wpływały na wiązanie i wzrost bulw.

Przedłużający się jednak okres intensywnych i nawracających z dużą częstotliwością opadów deszczu występujących w lipcu, spowodował, że na niektórych plantacjach obserwowano nadmiar wilgoci w glebie. Częste opady powodowały utrudnienia we właściwej pielęgnacji plantacji ziemniaków, a także brak możliwości zastosowania ochrony przed chorobami i szkodnikami. Na plantacjach nie chronionych w III dekadzie lipca obserwowano znaczne porażenie roślin zarazą ziemniaka. Wilgotny lipiec największe szkody na plantacjach ziemniaka wyrządził w centralnej i południowej części kraju. Poprawa warunków agrometeorologicznych w sierpniu korzystnie wpłynęła na dalszy wzrost bulw ziemniaków szczególnie odmian późnych i na plantacjach chronionych, gdzie nać ziemniaków nie została porażona przez zarazę ziemniaka.

Utrudnienie prowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych, silne wtórne zachwaszczenie oraz nadmiar wilgoci w glebie pogarszały jakość zbieranych bulw.

Ocenia się, że **powierzchnia uprawy ziemniaków** wynosi około 0,4 mln ha i jest większa od ubiegłorocznej o 3,4%, natomiast mniejsza w porównaniu do średniej powierzchni z lat 2001-2005 o ponad 0,4 mln ha tj. o 50,7%.

Szacuje się, że **plony ziemniaków** wyniosą 205 dt/ha i będą o 25 dt/ha (o 13,9%) wyższe od średnich plonów z lat 2001-2005.

Zbiory ziemniaków szacuje się na blisko 8,2 mln t i będą one niższe o 0,6 mln t. tj. o 6,5% od ubiegłorocznych i niższe od średniej z lat 2001-2005 o 43,9% (łącznie ze zbiorami ziemniaków uprawianych w ogrodach przydomowych).

Ocenia się, że jakość bulw ziemniaków z tegorocznych zbiorów będzie niezbyt dobra z uwagi na nadmierne uwilgotnienie gleb cięższych i plantacji położonych w zagłębieniach terenu.

Buraki cukrowe

Do siewów buraków cukrowych przystąpiono w bieżącym roku wyjątkowo wcześnie, już pod koniec II dekady marca. W marcu zasiano około 60% areалу uprawy, a siewy buraków cukrowych prowadzono do połowy kwietnia zwłaszcza w rejonach o nadmiernie uwilgotnionych glebach. W bieżącym roku ze względu na uszkodzenia przymrozkowe występujące na początku maja szczególnie w Wielkopolsce i na Kujawach konieczne było prowadzenie przesiewów. Szacuje się, że rolnicy dokonali powtórnych siewów na około 3 tys. ha plantacji.

Na ogół dobre uwilgotnienie gleby i wzrost temperatury powietrza w II połowie maja i w czerwcu korzystnie wpłynęły na dobre wschody buraków cukrowych również na plantacjach z opóźnionym siewem. Nadmierne opady deszczu pod koniec czerwca i w lipcu powodowały jednak podtapianie plantacji i pogarszanie warunków wegetacji buraków cukrowych. Stan plantacji pogarszał się ze względu na utrudnienia w chemicznym zwalczaniu chwastów, prawidłowym nawożeniu i ochronie roślin przed chorobami i szkodnikami. Duża wilgotność powietrza sprzyjała rozwojowi chorób grzybowych w tym najgroźniejszej choroby buraków cukrowych - chwościka burakowego. Szybkie i skuteczne rozpoczęcie ochrony roślin nie pozwoliło na znaczny rozwój tej choroby. Warunki pogodowe w sierpniu i we wrześniu sprzyjały wzrostowi masy liści i korzeni, a także gromadzeniu cukru.

Szacuje się, że **powierzchnia uprawy buraków cukrowych** w br. wynosi około 203,3 tys. ha i jest o 1,5% mniejsza od ubiegłorocznej oraz mniejsza o 31,8 % od średniej powierzchni z lat 2001-2005.

Zbiory buraków cukrowych szacuje się na ok. 10,3 mln t. tj. o ok. 1,9 mln t. o 15,9% mniej w porównaniu do średnich zbiorów z lat 2001-2005, jednak dalszy korzystny dla wzrostu korzeni przebieg wegetacji może zwiększyć prognozowane zbiory.

We wrześniu buraki cukrowe znajdowały się w fazie intensywnego przyrostu masy, co w przypadku dobrego nasłonecznienia i uwilgotnienia gleby w dalszym okresie wegetacji rokuje zwiększanie masy korzeni oraz zwiększanie zawartości cukru w korzeniach. Na podstawie wysokiej obsady wynoszącej ponad 95 tys. roślin na 1 ha oraz wzrostu masy korzeni i zawartości cukru prognozuje się uzyskanie wysokiej produkcji cukru.

Siano łąkowe

Opady deszczu po zbiorze I pokosu bardzo korzystnie wpłynęły na odrost roślinności łąkowej na trwałych użytkach zielonych pod zbiory II pokosu siana z łąk trwałych. Lipiec

i sierpień były miesiącami intensywnego przyrostu biomasy roślinności łąkowej.

W lipcu po obfitych opadach powodujących nadmierne uwilgotnienie łąk oraz często brak możliwości dojazdu do kompleksów łąkowych rozmokłymi drogami obserwowano przerastanie, wyleganie i podgniwanie zbyt długo nieskoszonych traw.

Na nieco gorszą jakość siana II pokosu miały więc wpływ:

- niemożność skoszenia i dosuszenia roślinności łąkowej z powodu nadmiernego uwilgotnienia łąk położonych w obniżeniach terenowych;
- utrudnienia w prowadzeniu zabiegów agrotechnicznych spowodowane nadmiernym uwilgotnieniem łąk;
- niski poziom nawożenia użytków zielonych.

Do zbioru drugiego pokosu siana łąkowego przystąpiono lokalnie w pierwszej połowie lipca, a sianokosy II pokosu traw łąkowych z powodu deszczy i nadmiernego uwilgotnienia gleby przeciągnęły się aż do I dekady września.

Niekorzystna pogoda w początkowym okresie zbioru II pokosu traw łąkowych uniemożliwiająca dosuszenie siana i powodowała, że rolnicy w większym stopniu sporządzali z II pokosu traw sianokiszonki.

Według szacunku przedwynikowego szacuje się, że plony II pokosu z łąk w przeliczeniu na siano wyniosły 17,3 dt/ha i były o ok. 4,2% wyższe od ubiegłorocznych.

We wrześniu warunki wzrostu roślinności na trwałych użytkach zielonych były nadal korzystne. Dostateczne uwilgotnienie gleby powodowało intensywny wzrost biomasy pod zbiory III pokosu siana łąkowego.

Warzywa gruntowe

Warunki wegetacji warzyw gruntowych w bieżącym roku były bardzo zróżnicowane i zależne od rejonu kraju. Wiosenne siewy warzyw były na ogół opóźnione, a wschody oraz początkowy rozwój roślin przebiegały przeważnie w niesprzyjających warunkach (chłody w kwietniu, silne majowe przymrozki w zachodniej i północno-zachodniej Polsce, a także niedobór wilgoci w glebie w maju i w czerwcu występujący w wielu rejonach kraju). Lipcowe opady deszczu poprawiły znacznie uwilgotnienie gleby, wpływając korzystnie na dalszą wegetację, chociaż późniejszy nadmiar opadów (w drugiej połowie lipca) spowodował pogorszenie jakości niektórych gatunków warzyw. Deszczowa pogoda przyczyniła się do nasilenia występowania chorób grzybowych. Zmniejszenie ilości opadów w sierpniu i we wrześniu znacząco poprawiło warunki wegetacji warzyw gruntowych i ich jakość. Poprawa warunków agrometeorologicznych miała wpływ na wzrost plonowania warzyw gruntowych,

szczególnie odmian zbieranych w późniejszym terminie.

Zbiory większości gatunków warzyw gruntowych szacuje się na poziomie wyższym od ubiegłorocznego i nieco wyższym od szacowanego w lipcu. Warunki tegorocznej wegetacji były szczególnie korzystne dla późniejszych odmian warzyw kapustnych i korzeniowych oraz dla ogórków.

Szacuje się, że łączna **produkcja warzyw gruntowych** w 2011 r. wyniesie około **4,4 mln t** i będzie wyższa od produkcji roku poprzedniego. Przewiduje się, że w porównaniu do roku ubiegłego wyższe będą zbiory wszystkich podstawowych gatunków warzyw gruntowych. Największy wzrost zbiorów w porównaniu do roku 2010 przewiduje się dla cebuli, która w ubiegłym roku plonowała bardzo słabo oraz dla ogórków.

Według przedwynikowego szacunku rzeczoznawców terenowych GUS łączna produkcja **kapusty** w bieżącym roku będzie wyższa od ubiegłorocznej i wyniesie ponad **1,1 mln t**, przy czym plony kapusty wczesnej będą niższe, a późnej wyższe od uzyskanych w roku 2010.

Podobnie jak w przypadku kapusty, plonowanie i zbiory **kalafiorów** wczesnych ocenia się niżej w porównaniu do roku ubiegłego, a odmian późnych wyżej. Produkcję tego gatunku ocenia się, podobnie jak w pierwszym szacunku, na ok. **200 tys. t**, tj. na poziomie zbliżonym do ubiegłorocznego.

Tegoroczne zbiory i plonowanie **cebuli** szacuje się na poziomie zdecydowanie wyższym niż w 2010 r. Przewiduje się, że produkcja tego gatunku wyniesie ok. **630 tys. t**.

Zbiory **marchwi jadalnej** wstępnie ocenia się na ok. **820 tys. t**, tj. nieco wyżej od produkcji roku ubiegłego.

Tegoroczną produkcję **buraków ćwikłowych** szacuje się na ok. **340 tys. t**, czyli więcej od niezbyt wysokiej uzyskanej w roku poprzednim.

Przewiduje się, że zbiory warzyw ciepłolubnych będą wyższe od ubiegłorocznych. Tegoroczną produkcję, zarówno **pomidorów**, jak i **ogórków** ocenia się na podobnym poziomie, tj. na ok. **260 tys. t** dla każdego z tych gatunków.

Szacuje się, że łączna produkcja **warzyw z grupy „pozostałe”** będzie również wyższa od uzyskanej w 2010 r. Zbiory warzyw z tej grupy ocenia się w bieżącym roku na ok. **760 tys. t**.

Owoce z drzew

Warunki wegetacji dla drzew owocowych były w bieżącym sezonie bardzo

zróżnicowane w zależności od rejonu kraju. Przechimowanie roślin sadowniczych było zależne od położenia plantacji i gatunku. Największe straty mrozowe wystąpiły w brzoskwiniach, gruszach, czereśniach i jabłoniach. Ponadto część niżej położonych plantacji, które uległy zalaniu w poprzednim roku, została przeznaczona do wykarczowania z uwagi na przegnicie korzeni (dotyczyło to szczególnie wiśni, śliw i czereśni).

Kwitnienie drzew owocowych było na ogół obfite, lecz na plantacjach w rejonach zachodniej i północnej Polski na początku maja wystąpiły bardzo silne przymrozki (miejscami do -11°C), które uszkodziły kwiaty i zawiązki owoców. Na niektórych plantacjach dotkniętych przez ekstremalnie trudne warunki straty w owocowaniu dochodziły nawet do 100%. W wielu rejonach niskie temperatury powietrza w czasie kwitnienia i związany z tym słaby oblot pszczół nie sprzyjały także zapylaniu, a w rejonach dotkniętych przez wiosenne mrozy owoce często zawiązywały się z tak zwanych drugich kwiatów i w związku z tym były zniekształcone (szczególnie gruszki i jabłka). Na obniżenie zbiorów w Wielkopolsce i na Kujawach, może mieć także wpływ utrzymujący się przez niemal dwa miesiące (maj i część czerwca) niedobór wilgoci w glebie. W warunkach bieżącego sezonu zaznaczył się wyraźny podział kraju na dwie części: południowo-wschodnią, w której warunki wegetacji dla drzew owocowych były zdecydowanie korzystne, a plonowanie dość wysokie oraz północno-zachodnią, gdzie warunki wegetacji były bardzo trudne i straty duże (szczególnie dotyczyło to rejonu Wielkopolski). Warunki dla dorastania owoców w sierpniu i we wrześniu były na ogół korzystne w całym kraju. Dobre uwilgotnienie gleby oraz korzystny rozkład temperatur sprzyjał wzrostowi jabłek, gruszek i śliwek.

Według przedwynikowego szacunku **zbiory owoców z drzew** w bieżącym roku będą zdecydowanie wyższe od niezbyt wysokich zbiorów uzyskanych w roku 2010 i wyniosą ponad **2,9 mln ton**. Ocenia się, że tegoroczna łączna produkcja owoców z drzew będzie także wyższa od średniej produkcji z lat 2001 – 2005.

Przewiduje się, że wyższa od ubiegłorocznej będzie produkcja wszystkich gatunków owoców z drzew, z wyjątkiem brzoskwiń i orzechów włoskich.

Szacuje się, że zbiory **jabłek** w 2011 r. wyniosą ponad **2,5 mln t** i będą znacznie wyższe od słabych zbiorów ubiegłorocznych, a także wyższe od średniej z lat 2001 – 2005. Podobnie jak w roku ubiegłym, obserwuje się duże zróżnicowanie plonowania między poszczególnymi odmianami. Obserwuje się ponadto znaczne różnice w wysokości i jakości zbiorów zależnie od rejonu kraju. Plonowanie jabłek w zachodniej Polsce będzie bardzo niskie z uwagi na wystąpienie wiosennych mrozów w czasie kwitnienia. Ponadto plon uzyskany

z plantacji dotkniętych wiosennymi mrozami jest bardzo niskiej jakości, praktycznie cały nadaje się jedynie do przerobu przemysłowego. W rejonach, gdzie sady nie zostały dotknięte przez mrozy, warunki wzrostu jabłek w okresie sierpnia i września były wyjątkowo korzystne i w związku z tym owoce są bardzo dobrze wyrośnięte. Zbyt duże wyrośnięcie jabłek może wpłynąć na obniżenie ich jakości przechowalniczej.

Według oceny rzeczoznawców zbiory **gruszek** w obecnym sezonie będą wyższe w porównaniu do dość niskich zbiorów roku poprzedniego, lecz zdecydowanie niższe od średniej z lat 2001 – 2005. Według przedwynikowego szacunku produkcja gruszek wyniesie ok. **65 tys. t**. W sierpniu i we wrześniu wystąpiły bardzo korzystne warunki dla dorastania owoców tego gatunku, przy czym gruszki z plantacji dotkniętych wiosennymi mrozami są przeważnie zniekształcone, wiele owoców jest partenokarpicznych, tj. beznasiennych. Podobnie jak w przypadku jabłek, zniekształcone gruszki nadają się jedynie do przemysłu.

Tegoroczną produkcję **śliwek** ocenia się na poziomie ok. **99 tys. t**, tj. wyżej w porównaniu do roku poprzedniego, lecz niżej od średniej z lat 2001 – 2005. W wielu rejonach kraju dotkniętych wiosennymi przymrozkami wystąpiły bardzo duże straty w plonowaniu wczesnych odmian śliw. Jednak sprzyjające warunki dalszej wegetacji pozwalają przewidywać dość dobre zbiory odmian późniejszych, wyższe niż prognozowane we wstępnym szacunku.

Według szacunku rzeczoznawców GUS zbiory **wiśni** w bieżącym roku były zdecydowanie wyższe od bardzo słabych zbiorów ubiegłorocznych i zbliżone do średniej produkcji z lat 2001 – 2005. Tegoroczną produkcję wiśni szacuje się na ok. **175 tys. t**. Zbiory wiśni byłyby w bieżącym roku jeszcze wyższe, gdyby nie straty spowodowane przez przymrozki w czasie kwitnienia oraz czerwcowy niedobór wilgoci w glebie (drobnienie owoców). Lipcowe opady spowodowały także spękanie owoców na niektórych plantacjach. W tych rejonach kraju, gdzie warunki były korzystne wiśnie dobrze zawiązały owoce i plonowanie ich jest na dość wysokim poziomie.

Produkcję **czereśni** w bieżącym roku ocenia się na około **40 tys. t**, tj. wyżej od słabych zbiorów roku poprzedniego, lecz niżej od średnich zbiorów z lat 2001 – 2005. Owoce tego gatunku były na ogół gorszej jakości (spękanie z powodu deszczu oraz z uwagi na nieskuteczność zabiegów ochrony roślin porażone przez szkodniki - nasionnica trześniówka).

Przewiduje się, że łączne zbiory **pozostałych owoców z drzew** wyniosą ok. **21 tys. t**, tj. mniej od produkcji roku ubiegłego, a także od średniej produkcji z lat 2001 – 2005. W porównaniu z rokiem 2010 przewiduje się zwłaszcza duży spadek produkcji brzoskwiń

i orzechów włoskich, które szczególnie ucierpiały z powodu zimowych mrozów i wiosennych przymrozków.

Owoce z krzewów owocowych i plantacji jagodowych

Przezimowanie krzewów owocowych i plantacji jagodowych były na ogół dobre, lecz podobnie jak w przypadku drzew owocowych, było zależne od położenia plantacji. W niektórych rejonach kraju słabo przezimowały plantacje truskawek, z powodu wystąpienia silnych mrozów przy braku okrywy śniegowej.

Kwitnienie krzewów owocowych było na ogół obfite, lecz na plantacjach w rejonach, gdzie w maju wystąpiły bardzo silne przymrozki uszkodzeniom uległy kwiaty i zawiązki owoców, zwłaszcza porzeczek czarnych i agrestu. Z powodu wiosennych przymrozków na wielu plantacjach uszkodzeniu uległy też kwiaty wczesnych odmian truskawek. Warunki dalszej wegetacji krzewów owocowych i plantacji jagodowych, szczególnie truskawek, nie były korzystne z uwagi na brak dostatecznej ilości wilgoci w glebie w maju i w czerwcu, natomiast warunki wegetacji dla malin i truskawek jesiennych ocenia się jako bardzo korzystne.

Szacuje się, że **zbiory owoców z krzewów owocowych i plantacji jagodowych** wyniosą w bieżącym roku ok. **0,5 mln t**, tj. mniej niż w roku ubiegłym, lecz więcej od średniej z lat 2001 – 2005. Według przedwynikowego szacunku rzeczoznawców GUS, na poziomie znacznie niższym od ubiegłorocznego ocenia się zbiory porzeczek i truskawek, natomiast zdecydowanie wyższe będą zbiory malin oraz owoców z grupy pozostałe owoce z krzewów owocowych i plantacji jagodowych.

Szacuje się, że produkcja **truskawek** w bieżącym roku będzie niższa od niewysokiej ubiegłorocznej, a także od średniej produkcji z lat 2001 – 2005. Na części plantacji obserwowano straty mrozowe i przymrozkowe. Kwitnienie truskawek było na ogół obfite i tam gdzie w tym okresie nie wystąpiły silne przymrozki, zawiązywanie owoców było dobre. Jednak w większości rejonów kraju okres zbiorów był znacznie skrócony z uwagi na brak dostatecznej ilości wilgoci w glebie, a owoce były drobniejsze. Warunki wegetacji dla truskawek jesiennych są korzystne, w związku z tym tegoroczną produkcję truskawek ocenia się na ok. **159 tys. t**. Szacunek ten może ulec niewielkiej zmianie w zależności od ostatecznej wysokości zbiorów truskawek jesiennych.

Produkcję **malin** (łącznie ze zbiorem malin jesiennych), szacuje się w bieżącym roku na ok. **105 tys. t**, tj. na poziomie wyższym od rekordowych zbiorów roku ubiegłego i około

dwukrotnie wyższym od średniej z lat 2001 – 2005. Biorąc pod uwagę znaczny wzrost powierzchni uprawy malin oraz bardzo korzystne warunki pogodowe dla plonowania malin jesiennych, można przewidywać, że tegoroczna produkcja będzie rekordowa. Ostateczne zbiory będą zależały od przebiegu pogody podczas dalszej wegetacji i wysokości zbiorów maliny jesiennej. Można przewidywać rekordowe zbiory maliny jesiennej, natomiast zbiory maliny letniej były o wiele słabsze i kształtowały się na poziomie przeciętnym. Ostateczną produkcję malin będzie można oszacować po zakończeniu zbiorów malin jesiennych.

Według przedwynikowego szacunku rzeczoznawców GUS niższa w bieżącym roku była produkcja **porzeczek**, zwłaszcza czarnych. Tegoroczne zbiory porzeczek ocenia się na ok. **160 tys. t**, tj. znacznie niżej od uzyskanych w roku 2010 i także niżej od średnich zbiorów z lat 2001 – 2005. Jednakże plonowanie porzeczek było w bieżącym roku bardzo zróżnicowane w zależności od rejonu kraju. We wschodniej Polsce (szczególnie w województwie lubelskim, w którym skupia się ok. 40% krajowej powierzchni uprawy tego gatunku) tegoroczne plonowanie było dość wysokie, natomiast w rejonach Polski zachodniej i północnej dotkniętych majowymi przymrozkami plony były bardzo niskie (owoce często drobne, a grona przestrzelone i w mniejszej ilości).

Zbiory **agrestu** w bieżącym roku, według szacunku przedwynikowego, wyniosły ok. **16 tys. t** i były wyższe od bardzo słabych ubiegłorocznych, natomiast znacznie niższe od średniej z lat 2001 – 2005. Część plantacji uległa przemarznięciom.

Łączne zbiory **pozostałych owoców z krzewów owocowych i plantacji jagodowych** ocenia się na ok. **65 tys. t**, tj. nieco więcej w porównaniu do roku ubiegłego i znacznie więcej w porównaniu do średniej produkcji z lat 2001 - 2005. Powierzchnia uprawy owoców tej grupy z roku na rok zwiększa się, głównie poprzez wzrastające zainteresowanie uprawą borówki wysokiej i aronii. W bieżącym roku przewiduje się zwiększenie plonowania i zbiorów aronii, natomiast słabsze plonowanie borówki wysokiej.